

Szűz Mária Lovagja

9/2024

40. szám - szeptember
máriás havilap

Szűz Mária Lovagja

2024. szeptember, 4. évf., 9. szám.
ISSN 2729-8809

Kiadja:

Misia Nepoškvrnenej o.z.
IČO: 53 482 697
Székhely: Horná 24/6,
946 19 Čičov

szuzmarialovagja@protonmail.com

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Canavesi Ambrus M.

A szerkesztőség székhelye és levelezési címe:

Szűz Mária lovagja, Canavesi Ambrus,
Horná 24/6, 946 19 Csicsó
Szlovákia

Ára: nem értékesíthető
(Egy példány előállítási költsége kb. 0,5 euró.)

Nyomdai példányszám: 2600 db.
Regisztráció MK SR: EV 5986/21

Évente 12 alkalommal jelenik meg

Hogyan támogathat minket?

IBAN: SK05 0900 0000 0051 7751 2944

Számtulajdonos:

Misia Nepoškvrnenej o.z.
BIC SWIFT kód: GIBASKBX

Imprimatur:

Egyházi jóváhagyással – Nagyszombati
Főegyházmegyei Hivatal, 2022. március
24-én, 2497/22 szám alatt.

Cenzor:

Ft. Nagy Péter

40 sz. 9/2024

Kép a címlapon:

Alonso Cano, kb. 1651: *Estigmatización de San Francisco de Asís*.
Via Wikimedia Commons.
Közkincs

Tartalom

- 4** Egy rémisztő ellenség: a szabadkőművesség
Vass József
- 8** A szeráfi stigmák titokzatos valósága
Wojtal Atanáz M. atya
- 11** Kicsoda Mária?
szerkesztőség
- 12** Jézus Szentséges Szíve
és Mária Szeplőtelen Szíve (I.)
Apollonio Sándor M. atya
- 14** Szent Ferenc stigmatizációjának története
Szent Bonaventura
- 16** A párizsi olimpia: a legrosszabb és legaljasabb
ideológiák „diadala”
Antonelli Názáreti M. atya
- 22** Szent Ferenc élete és gyereksarok
szerkesztőség
- 24** Légy te is Szűz Mária lovagja!
szerkesztőség

Vezércikk

A szeptemberi hónap közepén a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe arra emlékeztet, hogy Szent Ilona - Konstantin császár anyja - csodálatos módon megtalálta Urunk valódi keresztyét, valamint arra, hogy Hérakleiosz császár visszaszerezte ezt a legértékesebb ereklyét a perzsák kezéből, akik néhány évvel korábban Jeruzsálem ostroma és bevételének során szerezték meg. A szeptemberi hónap tehát arra hív minket, hogy tekintetünket a keresztre szegezzük, és e fizikai eszköz mögött szemléljük megváltásunk nagy titkát, valamint Megváltónk szeretetreméltó alakját. Elszakadt protestáns testvéreink gyakran sokkal buzgóbban dicsőítik és éneklnek annak a keresztnak a dicséretét, amelyen Megváltónk szenvedett és megmentette lelkünket, mint mi, katolikusok: a megváltás, a Jézus által véghezvitt megváltás drámai érzete valóban a protestáns érzelmek középpontjában áll. Az ember ugyanis semmiképpen sem tudta volna magát egyedül, a maga erejéből megmenteni. Újjászületését és megváltását éppen annak a keresztnak köszönheti, amellyel Jézus megmentette a világot. Amit protestáns testvéreink nem értenek meg, az az, hogy megváltásunk igazi és helyes lelki újjászületés, igazi és bensőséges megtisztulás és megszentelődés, amely által részeseülünk e legszentebb kereszti érdemeiből. Ennek az a következménye, hogy miután megváltott és megszentelt minket, Jézus arra is meghív minket, hogy vegyük magunkra az ő keresztyét, tegyük az ő keresztyét a magunkévá, vagyis vegyünk részt az em-

beri nem megváltásának misztériumában. Az első meghívott ezen az úton Szűz Mária, és nem véletlen, hogy az Fájdalmas Szűz Anya ünnepe - szeptember 15. - közvetlenül követi a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepét. Mária Szepilőtelen Fogantatása és isteni Anyasága révén meghívást kap, hogy ne a test szenvedésével, hanem a lélek szenvedésével vegyen részt a megváltás misztériumában: ezért Mária a kereszti lábánál az emberi nem társmegváltójává válik, amennyiben szíve fájdalmával részt vesz Jézus szenvedéseiben, hogy vele együtt működjön közre az emberi nem megváltásában. Ebben az évben azonban az október 17-i ünnep, Szent Ferenc megőrzésének ünnepe is különleges jelentőséggel bír, mivel ez az ünnep az esemény 800. évfordulója. A szentek is - és így mi mindannyian - arra vagyunk hivatottak, hogy a kereszti és a megváltás misztériumát rajtuk és életükben meghosszabbítsuk, és ez különösen igaz azokra a szentekre, akik azt az ajándékot kapták, hogy testükkel is részt vehetnek, és nem csak szívükkel a kereszti és a szenvedés misztériumában. Jézus szenvedett és megváltott minket egyszer s mindenkorra, és abban a pillanatban Szűz Mária volt a társa, de misztikusan ez a misztérium az évszázadok során meghosszabbodik, és Szent Ferenc esetében, mint más szentek esetében is, a stigmák misztériuma által még a testben is láthatóvá válik. Kérjük a Jóistent, hogy tegye szívünket tele szenvedésének fájdalmával, hogy vele együtt örülhessünk saját és mások üdvösségének.

Szeretné havonta
postai úton ingyenesen
kapni a „Szűz Mária
lovagja” havilapot?

regisztráljon a
<https://sml.missiomariae.com>
címen vagy okostelefonoddal
szkennelje be a QR-kódot

Egy rémisztő ellenség: a szabadkőművesség

Vass József

Amikor Szent Maximilian Mária Kolbe a szent Egyház ellenségeiről beszélt, valójában elsősorban - de nem kizárólag - egy pontosan meghatározott ellenségre utalt: a szabadkőművességre. Ebben a cikkben pedig az Egyháznak éppen erről az ellenségeről írok, imádkozva mindazok megtéréséért, akik különféle előnyökhöz jutásból, haszonszerzésből, érdekből, kíváncsiságból vagy meggyőződésből tartoznak ehhez a keresztényellenes mozgalomhoz.

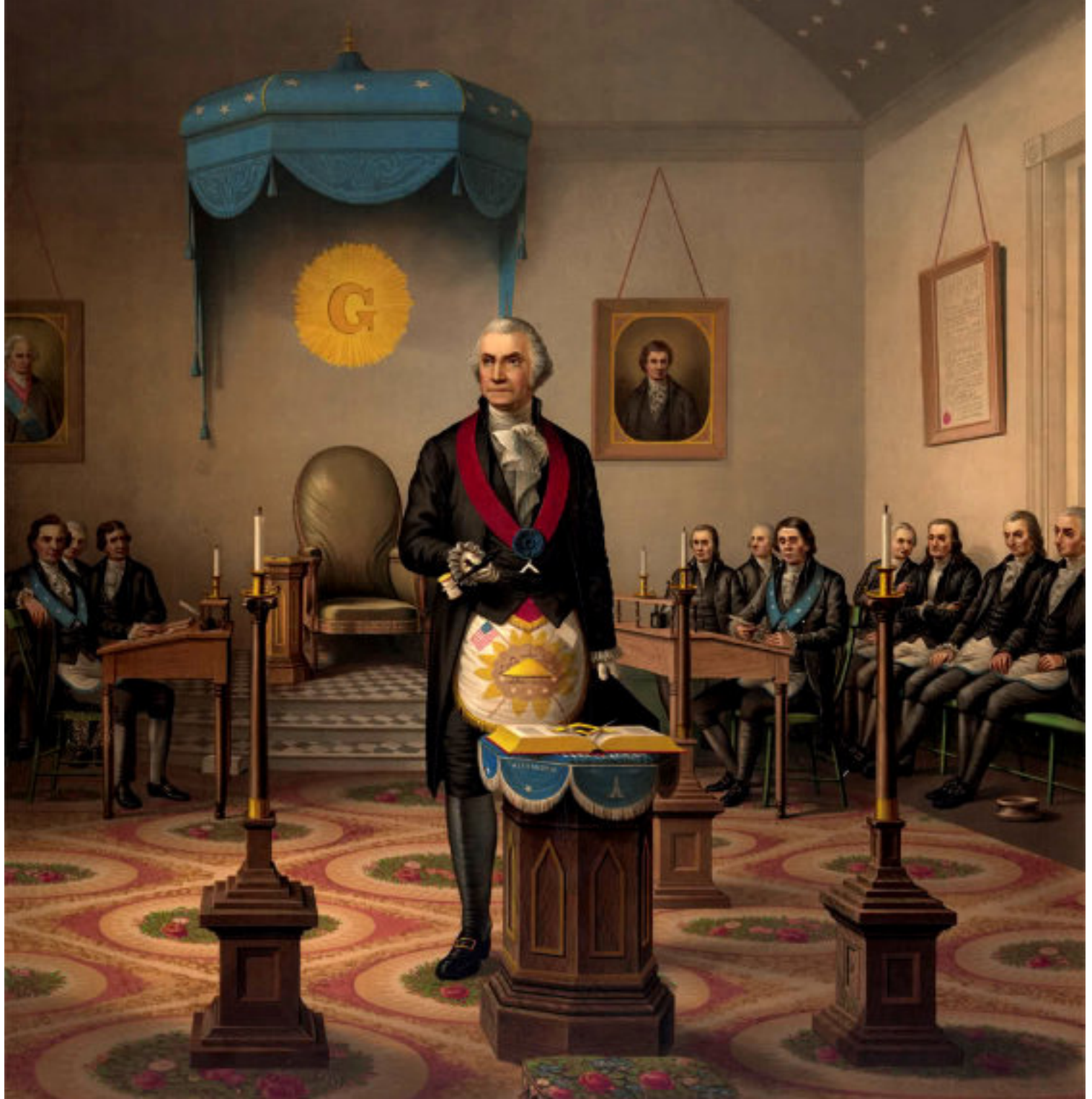
Szent Maximilián Kolbe és a szabadkőművesség

Mivel ezen cikkek Szent Maximilian Mária Kolbe az Egyház ellenségeinek megtéréséért mondott imáján alapulnak, így fontos felidézni, hogy a szent buzgósága és a Szeplőtelenek Milíciájának megalapítása pontosan a római szabadkőművességgel való találkozáson múlt. 1917 februárjában Maximilian testvér, egy lengyel ferences szerzetes, aki tanulmányai végett érkezett Rómába, olyan látványnak volt szemtanúja, amely hitét és vallási érzékenységét elborzasztotta. Róma utcáin szabadkőműves felvonulás zajlott, katolikus ellenes bekiabálásokkal, különféle jelszavakat hangoztatva, s nyíltan dacolva a Vatikánnal. A Szent Péter Bazilika előtti téren egy olyan zászlót lengettek, amelyen Szent Mihály arkangyalt az ördög leüti és szétzúzza. Aztán a vatikáni palota fele fordulva így kezdtek kiabálni: „A Sátán fog uralkodni a Vatikánban, a pápa pedig svájci őrként fogja őt szolgálni.” Ezzel a látvánnyal szembesülve Szent Maximilian Mária Kolbe felismerte, hogy nem lehet tétlenül állni az Istent és Egyházát érintő ilyen sérelmekkel szemben, hanem le kell szállni a lövészárkokba, és részt vállalni a harcban: vagyis nemcsak imádkozni és a saját szerzetesi reguláját betartani, hanem aktívan dolgozni az Egyház védelméért és a lelkek üdvösségéért. Kevesebb, mint egy hónappal később, a Konventuális Kisebb Testvérek Nemzetközi Kollégiumának más társaival megalapította a Szeplőtelen Fogantatás Milíciáját, elkötelezve magát, hogy a Szűzanyának szenteli magát, viseli a csodatévő medált és elmondja a híres fohászt: „Ó bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögi érettünk, kik hozzád menekülünk”. Azt, hogy ez az ima elsősorban a szabadkőműveseknek szólt, egy epizód mutatja. Ebben az időszakban egy nap engedélyt kért előljárójától, hogy a Piazza del Gesù-ra - ahol az olasz szabadkőművesség történel-

mi székhelye volt - mehessen, hogy beszéljen a szabadkőművesekkel, és megpróbálja őket megtéríteni. Végül az előljárója megakadályozta ebben, és meggyőzte, hogy ne hajtsa végre a tervet. Szent Maximilián buzgósága mutatja, hogy mennyire veszélyesnek és tévúton járónak tartotta a szabadkőműveseket, de azt is elárulja, hogy mennyire szerette őket. Akár az életét is kész lett volna feláldozni az üdvösségükért.

Micsoda a szabadkőművesség?

Nem könnyű egy rövid cikkben beszélni egy olyan összetett jelenségről, mint a szabadkőművesség, de kezdjük az elején. Mit jelent maga az elnevezés? A szabadkőművesség kifejezés önmagában a kőművesek ősi céhjeinek neve, akik érdekeik védelmére, kölcsönös segítségnyújtásra és a szabadkőművesség művészeti technikáinak bizonyos titoktartás mellett történő átadására fogtak össze. A céhek a középkorban valójában Európa-szerte létrejöttek, de különösen Angliában maradtak életben. 1717-ben azonban Londonban történt valami fontos: szervezési okokból négy páholy egyesült eggyé, amely az „Angol Nagypáholy” nevet (Grand Lodge of England) vette fel. A középkor végével és az újkor kezdetével a szabadkőműves céhek valójában elvesztették gyakorlati funkciójuk nagy részét, azonban ezoterikusok és az akkori politikai helyzetet, különösen a hagyományos monarchiákat kritikusan szemlélő emberek kezdtek beszívárogni közéjük. A kőműves céhek tulajdonképpen egyrészt belső demokratikus szerveződésük miatt érdekelték őket, másrészt pedig azért, mert ily módon kapcsolódtak az egyik bibliai szereplőhöz, a főnóciához, a jeruzsálemi templom építőjéhez, aki óriási érdeklődést váltott ki az ezoterikusokból. Őt megvilágosodott emberként írták le, aki titkos szellemi tudás birtokosa volt, amelyet az évszázadok során a szabadkőművesség művészetével együtt adtak tovább, és amely így a középkori szabadkőműves céhek és a templomos lovagok révén hozzánk is eljutott. Így született meg az, amit „spekulatív szabadkőművességnek” nevezünk. Ezeknek a páholyoknak tehát ekkorra már vajmi kevés közük volt a munkásokhoz és a kőművesekhez; ellenkezőleg, fontos személyiségeket vonzottak, és katalizálták egy kicsit mindazokat az ezoterikus mozgalmakat, amelyek a reneszánsztól

kezdve Európában jelen voltak (pl. a rózsakeresztesek), és amelyek nagyrészt a zsidó Kabbala újrafelfedezésén alapultak. Mivel a héber kabbala egy ezoterikus spirituális számmissztika volt, jól kapcsolódott a szabadkőművesség és a geometria művészetéhez, amelyet Hiram a szabadkőművességen keresztül az évszázadok során továbbadott. Ezen ezoterikus érdekek köré azonban hamarosan gazdag és befolyásos emberek gyűltek, akik az engedetlenség és a büszkeség szellemétől vezérelve összeesküvéseket kezdtek szőni a fennálló monarchiák, különösen a katolikus monarchiák ellen, kiváltva például a francia forradalmat.

A szabadkőművesség külső és belső arca

A szabadkőművesség bonyolult történelmét, rítusainak és fokozatainak sokféleségét, illetve főbb képviselőinek alakjait talán érdemes lenne górcső alá venni, ugyanakkor túlságosan bonyolult lenne követni. Ez sokkal több oldalt és jóval nagyobb mélységet igényelne... ami itt most bennünket érdekel, az annak meghatározása, hogy a szabadkőművesség miért ellensége Krisztusnak és az ő Szent Egyházának. A szabadkőművességnek valójában a körülményektől függően sokféle arca van: kifelé jótékony és emberbaráti társaságnak, a kultúrának és a szabad vitának szentelt jó emberek összejövételének mutatja magát. Sokak számára, akik belépnek, ez az út a

szakmai sikerhez, a pénzszerezéshez és a méltóság- teljes karrierhez vezet, mivel a tagok közötti szoros kötelék arra kényszeríti őket, hogy segítsék egymást minden téren. Belül azonban egy gnosztikus és ezoterikus tanítást javasol, amely - ahogyan sokan állítják - nem más, mint bevezetés a magasabb fokozatokba, amelyekben a szabadkőművesség tanítása nyíltan ördögivég vagy legalábbis luciferiánussá válik. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a szabadkőművesség valójában egy titkos és beavatató társaság, amely nemcsak belső tevékenységének és tagságának titkosságát védi, hanem csak fokozatosan tárja fel a megvallott igazságot tagjai előtt. Ebben az értelemben nem mindig olyan könnyű meghatározni a szabadkőművesség természetét és működési módját. Mindenesetre helyénvalónak tűnik tisztázni, hogy a szabadkőművesség egy ezoterikus jellegű beavatató társaság, amely egy bizonyos rituálét gyakorol, amely lépésről lépésre egy luciferi és sátáni valláshoz vezet.

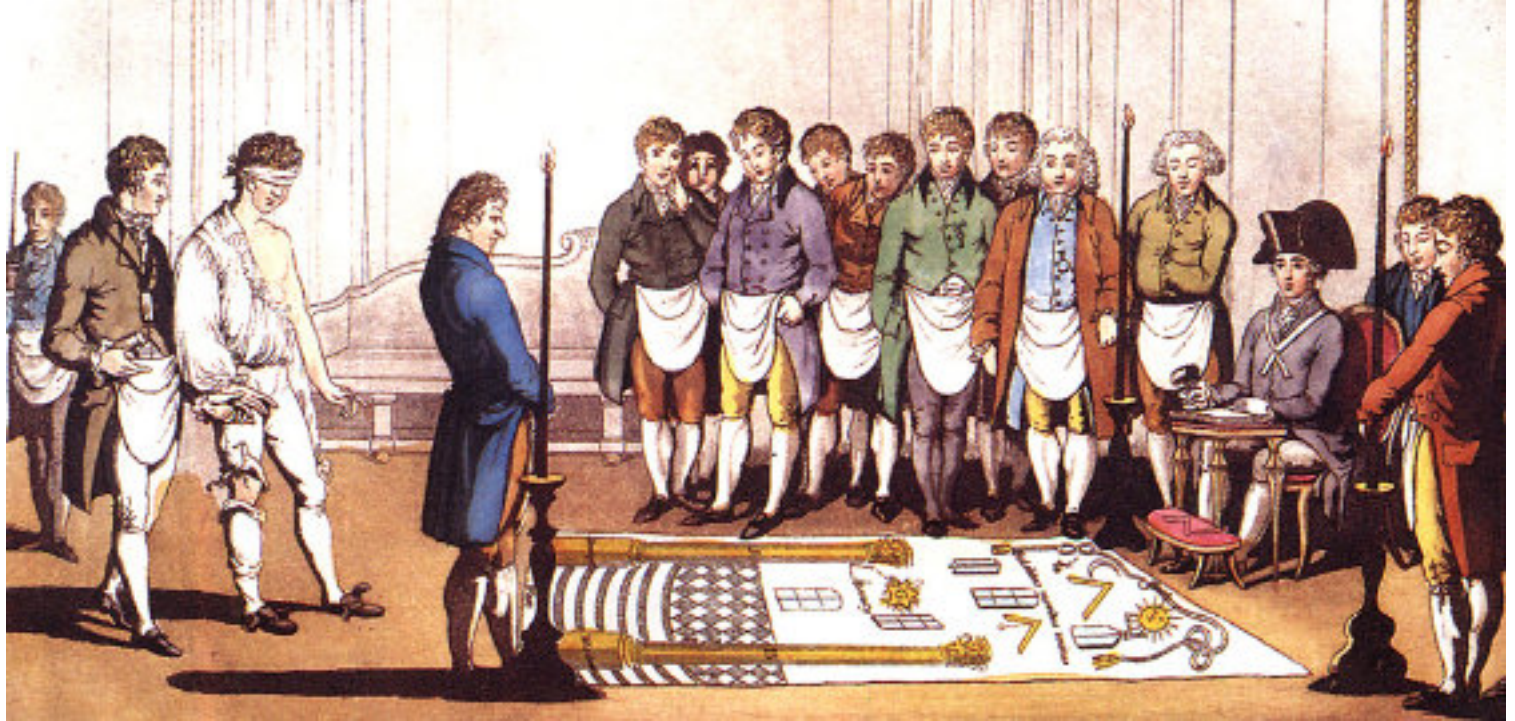
Gnoszticizmus és ezotéria

A szabadkőművesség a mögötte álló ezoterikus és gnosztikus tanítás miatt mindenekelőtt az egyház ellensége. Igaz, hogy a szabadkőművesség gyakran az emberi testvériségben kiteljesedő humanizmus szószólójaként tünteti fel magát, de ennek a humanizmusnak semmi köze a keresztény humanizmushoz, sokkal inkább gnosztikus jellegű. A szabadkőművesek azt állítják, hogy ők az emberiség felszabadítói a sötétség és a tudatlanság rabszolgasága alól egy titkos tanítás révén, amelynek birtokában vannak, és amelyet évszázadokon keresztül adtak át, és amelyet csak beavatási módon, azaz fokozatok útján lehet feltárni és terjeszteni. Ez azt jelenti, hogy amit kívülről tanítanak és továbbadnak (egyetemes testvériség, béke a népek között, az ember központi szerepe), az csak egy része annak a tanításnak, amelyet aztán fokként tárnak fel azoknak, akik belépnek a szabadkőművességbe. Ezért még a szabadkőművességen belül sem ismeri mindenki a teljes szabadkőműves tanítást, és - ami még súlyosabb - nem mindig ismerik a végső céljait, amelyekért cselekszenek, mert ezek csak a magasabb fokozatokba beavatottak számára vannak fenntartva. Ezért még a kifelé fitogtatott jótékonyosság és emberbaráti szeretet is egy olyan rendszer szolgálatában áll, amelyben a szabadkőműves - mint felvilágosult és egy „magasabb” tan örököse - az emberiség többi tagja fölött áll. Ez a magasabb tanítás minden vallás felett is áll: egyes szabadkőműves páholyok a relativizmus nevében nyíltan harcolnak az egyház és a szervezett vallások ellen, mások megengedik tagjaiknak, hogy

templomba járnak, de a szabadkőműves tanítás mindenesetre a kereszténység és más vallások felett áll. Ezek, ha érvényesek, akkor az alárendelt és általános emberekért vannak, de a felvilágosult szabadkőművesek egy magasabb és magasabb tanítást, egy gnosztikus tanítást vallanak, amely az evangélium és minden más vallás felett áll. A szabadkőművesség célja a különböző vallások kibékítése (ebben sokat számítottak a vallások véres háborúi a 16-17. században), és egy magasabb szintű tanításban való összefoglalása és újrafogalmazása. Egy olyan tanításban, amelynek azonban lényege a következő: az ember maga az Isten, és fel kell fedeznie isteniségét, hogy megszabaduljon a vallások láncaitól, amik alárendeli őt egy Istennek. A szabadkőművesek a vallásoknak legfeljebb az emberrel kapcsolatos tanítását ismerik fel - gyakran Jézust is „felvilágosult emberként” tisztelik - azonban ennek is el kell tűnnie a szabadkőművesség magasabb tanítása előtt, ami így foglalható össze: egy relativista szubjektívizmus, amely tagadja a dogmákat és az abszolút igazságokat azért, hogy az embert és szabadságát a világ középpontjába állítsa.

Mágikus rituálék a szabadkőművességben

Nem szabad azonban azt gondolnunk, hogy a szabadkőművesség azzal, hogy gnosztikus tanítást javasol, és harcol a hivatalos egyházak ellen, csupán az értelmi felvilágosodás tanára korlátozódik, amely nélkülözi a liturgiákat és a rituális kifejezéseket. Valójában a szabadkőművesség egy igazi szervezett és intézményes vallás. A szabadkőműves misztériumok megismerése a páholy magasabb fokozataiba való beavatásokon keresztül halad előre, de ezeket a beavatásokat szertartások kísérik. Bár a szabadkőművesek gyakran hajlamosak lekicsinyelni a rituálék jelentőségét a szabadkőművesség életében, az eredeti szövegeket és különösen a híres Anderson-konstitúciókat olvasva úgy tűnik, nem fogadható el ez a nézet. A szabadkőműves rituálé szerves része a szabadkőművesség gondolkodásának és cselekvésének, és az általuk használt rítusok, szimbólumok és kifejezések nem egyszerűen magyarázó jellegűek, hanem az a funkciójuk, hogy átalakítsák a beavatottat, és bizonyos egységet teremtsenek benne az istenivel, az Univerzum Nagy Építészével. Ebben az értelemben a szabadkőműves rituálé igazi rituális mágának bizonyul, amely az intellektuális és belső ezoterikus keresést kíséri, és amely lehetővé teszi annak gyakorlati megvalósítását. Nem véletlen, hogy a szabadkőművesek nagyfokú szentségtudattal rendelkeznek, szentnek tartják mind a templomaikat, mind a beavatási rituálékhoz használt tárgyakat.

Ez kizárja, hogy a szabadkőművesség csupán filozófia és belső spirituális keresés lenne, hanem valódi alternatív vallásként van beállítva, amely ugyan ezoterikus és gnosztikus, de saját rítusokkal és kultikus formákkal van felruházva.

Az ördög a szabadkőművesség mögött?

Egy utolsó kérdés: az itt leírtak fényében mondhatjuk-e, hogy a szabadkőműves vallás végső soron sátáni? A rítusok és fokozatok rendszere és a beavatási titok miatt nem könnyű teljesen lerántani a leplet a szabadkőműves tanokról. Azt biztosan mondhatjuk, hogy a szabadkőművesség alapvetően luciferiánus: Luciferben, a fény angyalában, aki fellázadt Isten ellen, az emberiség felszabadítóját és az emberiség fényhozóját látja. Lucifert - szimbolikusan vagy valóságosan - pozitív és inspiráló karakterként értelmezik. A szabadkőművesség Ádám és Éva eredendő bűnének bibliai epizódját is újraértelmezte: a két ősszülő egyáltalán nem cselekedett rosszul, amikor megette a tiltott gyümölcsöt, sőt, az egész emberiségnek hasznára vált tettük, mind az „Istenhez való hasonlatosság” lehetőségének felfedezésében mind a „jó és rossz tudásának elnyerésében”. Ebben az értelemben a Teremtés könyvének kígyója pozitív és felszabadító figura is. A szabadkőművesség tehát minden bizonynyal keblére öleli ezt a gnosztikus szemléletet, és a legmagasabb fokozatokban szimbólumokon, rituálékon és tényleges istentiszteleti cselekményeken keresztül is kifejezi azt. Egyesek szerint – elsősorban a katolicizmusra megtért szabadkőműves Samuel Paul Rosen – ugyanis a szabadkőművesség 33. fokozatának lényege az a kinyilatkoztatás, hogy az imádandó és imádott lény Lucifer, vagyis a Sátán. Bizonyára az alacsonyabb fokozatokban ilyen tudatosság nem létezik, és lehetséges, hogy még a magasabb fokozatokban sem azonosítják Lucifert egy gonosz lénnyel, de nyilvánvaló, hogy - sok ősi gnosztikus szektához hasonlóan - a szabadkőművesek felborítják a kereszténység értékrendjét, és pontosan azt imádják és értékelik, ami negatív, mint például éppen Lucifert, a kígyót, az eredendő bűnt és magát Káint. Ez alátámasztja az olyan tanúvallomásokat,

mint például a kanadai Gagnon bíborosé, aki hazájában dolgozva nem egyszer került szembe olyan emberekkel, akiknek a szabadkőművesek (és nem a sátáni szekták) azért fizetettek, hogy ellopják az Oltáriszentséget a templomból. A megszentelt ostyákat valóban használják a fekete misékben, bár a szabadkőművesség nem ismeri el közvetlenül, hogy ilyesmit gyakorol. Nem véletlen, hogy IX. Pius a szabadkőművességet „a Sátán küldöttjeként és leányaként” határozta meg, míg XIII. Leó azt írta, hogy „a szabadkőművesség tele van a Sátán szellemével, aki tudja, hogyan álcázza magát a fény angyalának” (Annum ingressi, 1902).

Egy utolsó szó

A szabadkőművesség körül sok más kérdés is felmerül: a szabadkőművesség valójában a hatalom és a befolyás központja politikai, gazdasági és társadalmi szinten. A szabadkőművesség hívein keresztül nemcsak számos ország politikai és gazdasági életét befolyásolja, hanem magát az egyház életét is, hiszen egészen biztos, hogy voltak szabadkőműves papok, sőt szabadkőműves püspökök is. Működés módja a polipéhoz hasonló, amely csápjait sok irányba kinyújtja, hogy mindent, amit elkap, a szájához vigyen és felfaljon. Nem szabad tehát elfelejteni, hogy a szabadkőművesség népszerűségének növekedése érdekében számos jótékonyági tevékenységet folytat, és ezt gyakran más egyesületeken keresztül teszi, mint például a Lion Club vagy a Rotary, amelyről joggal mondhatjuk, hogy a szabadkőművességbe való beiratkozás első szintje. A tagokra ilyenkor kirótt titoktartás nagyszerű eszköz arra, hogy ne terjedjen túl sok hír a külvilág felé, és hogy fenntartsák a belső fegyelmet. A szabadkőművesség ebben az értelemben valóban alattomos és szörnyű ellenség. Még alattomosabb, amikor jóindulatú és barátságos arcát mutatja. A természete valójában ezoterikus és luciferiánus gondolkodásában rejlik, amelyet kifejező és gyakran zavaró mágikus rituálékkal támasztanak alá.

A szeráfi stigmák titokzatos valósága

Wojtal Atanáz M. atya

A szeptember 17-i Assisi szent Ferenc stigmatizációjának liturgikus ünnepének története maga is azt mutatja, hogy a Szentlélek az Egyház hivatalán keresztül hogyan tanít bennünket Isten legmagasabb misztériumaira. Ezt az ünnepet egy ferences pápa, V. Sixtus terjesztette ki, majd VIII. Kelemen (1592-1605) eltörölte, azzal érvelve, hogy az Egyház a liturgiában csak az egyetemes megváltás misztériumait ünnepelheti egyetemesen, és nem a szenteknek adott egyéni kegyelmekkel kapcsolatosakat. Csak mintegy hatvan évvel később, IX. Kelemen pontifikátusával került vissza az ünnep az egyház egyetemes naptárába, és maradt ott a mai napig. A pápai döntések ingadozása az egyetemes egyház számára ennek az ünnepnek a jóváhagyásában mutatja, hogy Szent Ferenc stigmatizációja mennyire megzavarták a római liturgia szigorú szabályait. Úgy tűnik, hogy itt maga Krisztus keze cselekedett, aki Szent Ferenc iránti különleges szeretetét azzal mutatta ki, hogy az egész Egyházban csak az Assisi szentnek van különleges emléke az Ő szent stigmáinak különleges kiváltságáról. Ez azért van így, mert az ilyen stigmákat Szent Ferenc kapta, de egyetemes értékkel bírnak, Krisztus egész misztikus testét érintik.

Jézus jegyeit viselem testemben

A liturgia Szent Pálnak a galatákhoz írt levelét olvasva (Gal 6, 14-18), amely a következő szavakkal kezdődik:

„Én azonban nem akarok mással dicsekedni, mint Urunk, Jézus Krisztus keresztségével. Általa keresztre szegeztek nekem a világot, és engem is a világnak” és „ezután senki ne okozzon kellemetlenséget nekem, mert Jézus jegyeit viselem testemen”. Szent Pál e szavai a korai kereszténységben a körülmetélés és a külső zsidó rituálé szükségességéről (vagy sürgősségéről) folytatott viták összefüggésében hangzottak el. Az alvernai esemény kontextusában azonban ezek a szavak új megvilágításba kerülnek. Szent Pál azzal büszkélkedik, hogy a körülmetélés sebhelyeinek már nincs jelentősége, mert az apostol Krisztus követése következtében új sebhelyeket visel a testén. A Krisztus iránti szeretetből keresztre feszül az apostol, mivel semmi vonzóval nem rendelkezik, amit felajánlhatna neki. Krisztus iránti szeretetből szenved az apostol mindenféle üldöztetést, ami lelki és anyagi szenvedést jelent, de mindez számára dicsőség és büszkeség forrása, mert a szenvedés egyesíti őt Krisztussal, és a Krisztusért való szenvedés az Új és Örök Szövetség „körülmetelésének” sebhelyévé válik. Szent Ferenc a vértanúság iránti mélységes vágya ellenére nem részesült ebben e kegyelemben, mert Krisztus megőrizte őt, hogy a stigmáit a testére nyomja, nem a „zsarnok acélja”, hanem a szeráfiai szeretete által. „Ő, mondom, valóban és egészen boldog ember, akinek lelkét bár az üldö-

ző kardja nem rabolta el, de azért a vértanúság pálmáját sem veszítette el" (LM IX, 9), írja szent Bonventura.

Keresztre feszítés és Krisztus Egyházának újjáépítése

„És valóban, mit is lehetne megtagadni attól, akinek szentséges sebhelyeiben Annak képe tükröződik vissza, aki egylényegű az Atyával, aki a Fölség jobbán ül a magasságban, mint Isten dicsőségének fénye és lényegének képmása, s aki megtisztulást szerzett a bűnöktől?” (2Cel III, 119). Boldog Celanói Tamás, dokumentálta a Kisebb Testvérek alapítójának csodáit és tetteit, Ferenc dicsőségét még Jézus szent emberségének dicsőségéhez is hasonlítja: „Hogyne számíthatna meghallgatásra az, aki szenvedésében és halálában hasonló lett Jézus Krisztushoz, s aki kezén, lábán és oldalán a szentséges sebhelyeket viselte?” (Ibidem). Szent Bonaventura gyönyörűen leírja, hogy Krisztus „elnyelte” (felemésztette) Szent Ferenc egész lelkét „elnyelte” az isteni szeretet, és az isteni szeretet tüzével égett el, mint egy széndarab. Ferenc felismerte, hogy mi a katolikus, mi az Egyház tagjának a célja. Krisztus feláldozta magát Isten dicsőségéért, és megalapította az Egyházat, hogy mi is áldozattá váljunk vele együtt, amely dicsőséget hoz Istennek, „Krisztussá” válva. Szent Ferenc stigmái belső vértanúságának gyümölcsei voltak, vagyis a Krisztus szenvedéséről való buzgó elmélkedés, amely a szeráfi szeretet tüzeiben lobbantotta fel szívét. A stigmák Szent Ferenc Krisztus szenvedésében való buzgó részvételének külső megnyilvánulása volt. Azt írja Szent Bonaventura: „A vágyódások szeráfi hevétől emelkedett Isten felé és az együttérzés édessége mintegy beleolvastotta Abba, aki nagy szeretetében a keresztfeszítést óhajtotta” (LM XIII, 3). Ezt a „A vágyódások szeráfi hevét”, amely Ferenc lelkét Isten felé ragadja, Szent Bonaventura úgy írja le, mint a tökéletes együttműködést Ferenc erős akarata, amely minden módon keresi a Megfeszített Krisztust, és az isteni kegyelem között, amely felülről száll alá és lánggra lobbantja az aszkéta lelkét. Celanói Boldog Tamás tanúsítja, hogy amikor először hallotta a San Damiano templomban a Megfeszített Krisztus hangját, Krisztus sebei tükröződtek a szívében, és lelke folyamatosan együtt szenvedett a Megfeszítetttel. Ez akkor történt, amikor meghallotta a szavakat: „Ferenc – mondotta –, menj és állítsd helyre hajlékomat, mert mint látod, romokban hever” (2Cel I, 10). A Megfeszített Krisztus abban a pillanatban, amikor Ferencet az egyház újjáépítésére hívta, megajándékozta őt azzal a páratlan kegyelemmel, hogy állandóan részt vehetett megváltó szenvedésében.

Az, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik

A Krisztus szenvedésében való részvétel kegyelme és az Egyház helyreállítása közötti szoros kapcsolatot Pál apostol pontosan leírja a Kolosséiakhoz írt levelében

(1, 24): „Örömmel szenvedek értetek, és testemben kiégésítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak javára”. Lényegében ezek a szavak elég könnyen érthetőek. Krisztus az Egyház Fejeként elvégezte mindazt, ami a megváltáshoz szükséges volt, de Isten elrendelte, hogy az Egyház tagjainak Krisztust kell utánozniuk a megváltás művében. Krisztus, a Fő, elszenvedett mindent, ami szükséges, és ezt tanúsítják a szavai: „beteljesedett”. Krisztus azonban nem szenvedett el mindent „testében”, azaz az Egyházban. Az Egyház a megfeszített Krisztus utánzására épül. Krisztus szenvedése elegendő az emberiség megváltására (objektív és egyetemes értelemben), de ezen érdemek alkalmazása a szentek együttérzésétől és együttműködésétől függ, akik között a boldogságos Szűz Mária és az apostolok az elsők. Ebben rejlik az „apostolkodás” lényege, nevezetesen a bűnbánat - vagyis Krisztussal együtt érezni - az Egyház építése érdekében ezen a földön, és ez azt jelenti, hogy hozzá kell járulni a pogányok és a bűnösök megtéréséhez. Valóban, Krisztus tökéletes ember, aki a kereszten hozott legtökéletesebb áldozatával megváltotta a világot, és ingyen kínálja a bőséges kegyelmet minden embernek. De azt akarja, hogy az emberek segítsék egymást, hogy együttműködjenek ebben a kegyelemben azért, hogy áldozatukat egymás javára ajánlják fel Istennek. A „szubjektív megváltásnak” ezen az oldalán Szent Pál és minden szent „kiégésíttette azt, ami Krisztus szenvedéseiből hiányzik”.

A stigmákról sokat írtak az elmúlt 800 évben, mióta Szent Ferenc megkapta őket, de helyénvaló, hogy Szent Bonaventura szavaival kezdve, aki a Legenda Maior című művében a stigmák leírásakor közvetlenül Simeon Szűz Máriának adott prófécijára hivatkozik: „a te lelket is tör járja át” (Lk 2, 35).

A fájdalom töre

Tehát Ferencet nemcsak testét feszítették keresztre, hanem a lelkét is átszúrták. A megbélyegzés során Ferenc nemcsak Jézus, hanem Mária stigmáit is megkapta. Személyében egyesítette Jézus és Mária szenvedését. A Krisztus szenvedésének belső érzése Assisi Ferenc lelki növekedésében a „együttérző édesség”-ben teljesedik ki, amikor a lelket az együttérzés fájdalmának kardja szúrja át az Alverna hegyén keresztre feszített Krisztus láttán. Ez a szenvedésből fakadó fájdalom, amelyet Szent Bonaventura Simeon prófécijának szavai segítségével ír le, Szent Ferenc azelőtt, hogy másik Krisztussá váljon, teljesen hasonlított Szűz Máriához. Szent Ferenc részt vett Mária fájdalmaiban, vagyis hozzá hasonlóan lelkileg átérezte Krisztus szenvedését, és Krisztus sebeinek befogadása pillanatában Szent Ferenc lelkét - Máriához hasonlóan - átszúrta a fájdalom kardja. Tehát Ferencet nemcsak testét feszítették keresztre, hanem a

lelkét is átszúrták. A megbélyegzés során Ferenc nemcsak Jézus, hanem Mária stigmáit is megkapta. Személyében egyesítette Jézus és Mária szenvedését, és így módon „beteljesítette azt, ami hiányzott Jézus és Mária szenvedéséből”. Szent Pál szavai a Kolosszeiekhez írt levélből némi tanácstalanságot kell, hogy keltse, mert azonnal felmerülhet a kérdés: hogyan lehetséges, hogy Krisztus szenvedéséből hiányzik valami, amit Pál arra hivatott, hogy testével beteljesítsen? Szent Ferenc felismerte, hogy mi hiányzik Krisztus szenvedéséből, valamint Mária könyörületességéből. Pontosan ez Szent Ferenc stigmáinak misztériuma.

Szent Ferenc stigmáinak tökéletessége

Ebben az értelemben Szent Ferenc megbélyegzése valóban kiegészíti azt, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, és bizonyos értelemben tökéletesebb, mint maga Krisztus megbélyegzése, ahogyan azt a híres portugál prédikátor, Antonio Vieira egyik prédikációjában megerősítette. Ezt az állítást megérthetjük, ha a keresztre feszítés helyett arra a pillanatra fordítjuk figyelmünket,

amikor a százados átszúrta Jézus Szívét. Ebben a pillanatban Jézus valójában már halott, és az egyetlen, aki szenved, az Mária a kereszt lábánál, de az ő szenvedése csak lelki. Szent Ferenc ezzel szemben úgy tűnik, hogy egyesíti ezt a két szenvedést. Jézus szívét testileg átszúrták, de lelkileg nem, mert a halott Jézus nem érzett fájdalmat. Mária szívét lelkileg szúrták át - Mária érezte a szívének a lándzsával való átszúrásának minden fájdalmát -, de a szívét nem szúrták át testileg. Ferenc szívét viszont mind testileg, mind lelkileg átszúrták. Ferenc Krisztussal együtt szenvedte el a négy stigmát, de az ötödiket nem szenvedte el, mert Krisztus ezt a sebet nem szenvedés útján szerezte. Ferenc Máriával együtt szenvedte el a lelki stigmákat, de ő, ellentétben az Assisi Szegénnyel, nem szenvedte el a testi stigmákat, mert Mária szívét lelkileg, de nem testileg szúrták át. Szent Ferenc a stigmáival valóban kiegészítette testében azt, ami hiányzott Krisztus szenvedéseiből az Egyházért, amelynek újjáépítésére a Megfeszített hívta őt.

Kicsoda Mária?

PÉLDAMUTATÁSÁBAN SZERETNI SZŰZ MÁRIÁT

Miért kell szeretnünk Szűz Máriát? Szűz Máriát először is azért kell szeretni, mert ő a mi Édesanyánk. Máriához tartozunk, gyermekei vagyunk, úgy, mint Jézus. A szívünknek repesnie kellene az örömtől arra gondolva, hogy Mária ugyanúgy felénk is fordítja azokat az érzéseket és azt az anyai szeretetet, amit Jézushoz fordított. Ezért versenyeztek a szentek Szűz Mária iránti szeretetben, tiszteletben és dicsérésben. Ő az „aki mindig szerelmesen bánik velünk és soha nem büntet.” (Ars-i szent plébános). Mária egy nagyon édes anya, tele gyengédséggel a gyermekek iránt. Mennyire hálátlanok lennénk, ha nem tudatosítanánk ezt a valóságot és nem szeretnénk Szűz Máriát!

Szükséges-e megismerni a boldogságos Szűz Máriát, hogy szeressük őt?

Hogy jobban tiszteljük és szeressük Szűz Máriát, meg kell őt ismernünk. A szeretet a szeretett személy megismerését igényli. Az, aki valóban szereti Máriát, szükségesnek tartja égi életének misztériumába való elmélyülését, hogy megismerje a titkait és anyai szívének dobbanásait. Az Anyaszentegyház mindig arra buzdította a híveket, hogy a Szűz Mária iránti szeretetüket ne érzésekkel, hanem mély és fénylő tudással táplálják. Így tettek a szentek is. A ránk hagyott remekműveik Szűz Mária iránti szeretetük ragyogó tanúsága.

Mit igényel a Szűz Mária iránti szeretet?

Az igazi szeretet a szeretett személlyel való egyesülésre vezet minket. Az, aki Máriát szereti, úgy érzi, hogy mindig vele együtt akar élni, úgy ahogy a gyermek kívánja, hogy mindig közel éljen anyjához. Szeretni a Szűz Máriát azt jelenti, hogy mindig jelennek tartjuk őt, benne akarunk élni, állandóan rágondolni, vonzódni és ragaszkodni hozzá. A szentek maradéktalanul és fenségesen tudták megvalósítani a Szűz Máriával való életet.

Hogyan bizonyíthatjuk Szűz Mária iránti szeretetünket?

A Szűz Mária iránti szeretetünket főképp úgy tudjuk bizonyítani, hogy elkerüljük azt, ami nem tetszik neki, azaz elkerüljük a bűnt. Nem szeretjük őt igazából, ha megsértjük

őt a bűneinkkel. Ezen felül kitartó és jámbor ima által bizonyíthatjuk, hogy szeretjük a Szűz Anyát. A szentek minden nap nagyon szép imákat és ájtatosságokat, számos rózsafüzért, jámbor fohászkodásokat és szüntelen szeretet-cselekményeket ajánlottak fel. Sőt, a szentek sok bámulatos és fontos művüket ajánlottak fel és szenteltek Szűz Máriának. Cselekedeteinket is, különösen a napjaink legfontosabbjait rá kellene bízunk Máriára, hogy áldja meg.

A Szent Szűznek felajánlott áldozatok az igazi szeretet bizonyítékai lehetnek?

A Szent Szűz iránti szeretetünket főképpen az áldozatok által tudjuk bizonyítani és kell bizonyítanunk. Ez lehet csak az igazi bizonyítéka annak, hogy Máriát valóban szeretjük. Ugyanis nincs annál nagyobb szeretet, mint az, ha valaki szenved és feláldozza magát a szeretett személyért. A szentek az áldozataikkal táplálták a szent Szűz iránti szeretetüket, és ez a szeretet szomjat oltó szükségletté és igénnyé vált. Szeretve szenvedtek és szenvedve szerettek. Szűz Mária iránti szeretetünk csak akkor lesz hiteles, ha az áldozat és a fájdalom próbájának lesz kitéve.

Szűz Mária példamutatása szerint élni az őszinte szeretet jele lehet?

Az, aki szeret, akarja a szeretett személyt utánózni. A szeretet lényege, hogy úgy viselkedjünk, mint a szeretett személy. Ahol van szeretet, ott sohasem hiányzik az utánzás. A Szűz Mária iránti igazi és cselekvő, őszinte és mély szeretet nem bizonyítható érzelem vagy hiú jámborság által, hanem élete és az erényei utánzása által. Szűz Máriát utánózni azt jelenti, hogy a tisztelete igazi és hiteles értelmét fogtuk fel. Mária erényeinek utánzása nem öncélú, hanem Jézus utánzásához vezet, akinek a leghűségesebb és legkövetkezetesebb másolata éppen Mária. Minél inkább igyekszünk a Szűzanyát utánózni az életünkben, annál inkább hasonlítani fogunk hozzá.

Jézus Szentséges Szíve és Mária Szeplőtelen Szíve (I.)

Apollonio Sándor M. atya

A 19. és 20. századi Mária-jelenések előtt a legnagyobb érdeklődést az egyetemes Egyházban azok a Jézus Szent Szíve jelenései keltették fel, amelyek Alacoque szent Margit Mária (+ 1690), egy vizitációs apáca számára 1673 és 1675 között a franciaországi Paray - le - Monial kolostorában történtek. Ezekben a kinyilatkoztatásokban Jézus arra kéri őt, hogy terjessze a Szentséges Szívének tiszteletét és a 9 hónap első péntekének gyakorlatát, amelyhez az örök üdvösség ígérete kapcsolódik. Majd 1689-ben arra kéri XIV. Lajost a Szent látnokon keresztül, hogy szentelje Franciaországot Jézus Szentséges Szívének, és az Ő kép-mását örökítse meg az ország zászlóin. Fatimában a Szűzanya hasonló ígéretet tesz és hasonló kérést is megfogalmaz. Kéri, hogy a 5 hónap első szombatját gyakoroljuk a lelkünk üdvösségének elnyerése érdekében, és kéri Oroszország megszentelését, mint a megtérés feltételét. A két kinyilatkoztatással szemben is volt hasonló ellenállás, ahogyan azt a Szűzanya megmutatta Lúcia nővérnek egy belső beszédben:

"Nem akartak válaszolni a kérésemre [Oroszországot a Szeplőtelen Szívnek szentelni]! Mint a francia király, meg

fogják bánni [hogy nem tették meg], és meg fogják tenni, de már késő lesz. Oroszország már elterjesztette tévedéseit az egész világon, háborúkat és üldözéseket okozva az Egyháznak: a Szentatyának sokat kell majd szenvednie."
(Memorias, I, 196. o.)

Valójában XVI. Lajos csak 1792-ben, 103 év késéssel, a forradalmárok börtönében döntött úgy, hogy teljesíti a Szent Szív kéréseit. Túl késő volt, mert 1793. január 21-én nyaktiló által halt meg.

Annak, hogy a francia király ellenállt az Ég követeléseinek, nagyon súlyos következményei lettek:

A 7 éves háború (1756-1763), amelyben a katolikus Franciaország átengedte Észak-Amerika feletti uralmát a protestáns Angliának;

az 1789-es francia forradalom - 100 évvel a Szentséges Szív meghallgatatlan kérése után - 2,5 millió halottal, köztük több ezer apácával, szerzetessel, papokkal, püspökökkel és magával XVI. Lajos királlyal és hitvesével. Ez volt az "isteni

jogon" fennálló monarchia vége Európában és a világi hatalom szekularizációjának kezdete, amely a mai napig folytatja gyászos menetelését az önpusztítás szakadéka felé. Oroszország Szeplőtelen Szívnek való megszentelésének késedelmes teljesítése, amelyet a Szűzanya 1929. június 13-án kért, még rosszabb következményekkel járt: az ateista kommunizmus elterjedése az egész világon és a második világháború (1939-1945) - amely 20 évvel a Szeplőtelen Szív kérése után tört ki - több százmillió halottal.

De ellentétben Franciaországgal - amelynek megtérését nem jövedőlték meg - Oroszország megszentelése és az azt követő megtérése meg volt jövedőlvé (Fátima, 1917. július 13.). A késedelem a kommunizmus elterjedését okozta a világban, de nem akadályozta meg az ígéret beteljesedését: "Oroszország meg fog térni". 1984. 3. 25-én, 55 évvel a Szűzanya kérése után, II. János Pál teljesítette a kérést, és ennek hatása szinte azonnal megmutatkozott: Oroszországban Mihail Gorbacsov (+ 2022) került hatalomra, és vele együtt megkezdődött a peresztrojka, amely rövid időn belül a berlini fal (1989. 11. 9.) és a szovjet kommunizmus összeomlásához vezetett.

János Pál úgy döntött, hogy Oroszországot a Szeplőtelen Szívnek szenteli, miközben a Szent Péter téren 1981. május 13-án elszenvedett támadásból lábadozott. Mind a pápa, mind a király a szenvedés és a rendkívüli gyengeség helyzetében volt: ekkor a kegyelem megvilágosította őket. De, mint láttuk, a pápákkal ellentétben a francia monarchia mértéktelenül visszaélt az isteni leereszkedéssel.

Tanuljunk ezekből a példák. Azok, akik nem hagyják, hogy a történelem tanítsa őket, arra vannak ítélve, hogy megismételjék hibáit. Kedves olvasó, ha még nem tettél eleget a Szeplőtelen Szív kérésének, hogy 5 hónap első szombatját gyakorold, szenteld magad a Szeplőtelen Szívnek, és mondd el minden nap a Szent Rózsafüzért, ne várj tovább, mert lehet, hogy már késő...

Szent Ferenc

stigmatizációjának története

Szent Bonaventura

Ferenc, ez az angyali férfiú, sokféle munkája után, két évvel égbeköltözése előtt az isteni Gondviselés egy félreeső helyre, Alverna hegyére vezette. Itt szokása szerint Szent Mihály főangyal tiszteletére negyvennapos böjtöt kezdett. Az égi szemlélődés édessége a szokottnál bőségesebben töltötte el. Mennyei vágyak égő lángjától feltűzelve túllontúl érezte azt isteni illetek ajándékait. A magasságokba emelkedett, de nem úgy, mint a fölségnek kíváncsi vizsgálója, akit elnyom a dicsőség, hanem mint hűséges és okos szolga, aki az Isten tetszését keresi, amely szerint magát forró vágyódással mindennekfölött óhajtotta formálni.

A vágyódások szeráfi hevétől emelkedett Isten felé és az együttérzés édessége mintegy beleolvastotta Abba, aki nagy szeretetében a keresztfeszítést óhajtotta.

Bizonyos reggelen, szent kereszt felmagasztalásának ünnepe körül a hegyoldalban imádkozott, midőn egy hat, fényes és tüzes szárnyú szeráfot pillantott meg, amint az ég magasából ereszkedett le. Mikor iramló repüléssel megközelítette azt a helyet, ahol Isten embere volt, a szárnyak között keresztre feszített ember képe tetszett elő, amint kereszt módjára nyújtotta ki kereszteszegezett kezét és lábát. Két szárny a feje fölé emelkedett, kettőt repülésre terjesztett szét, kettő pedig egész testét takarta. Ezt látva fölöttébb megihletődött, s szíven szomorúsággal kevert öröm hullámozott át. Örült a kegyes tekinteten, amelylyel Krisztus szeráf képében nézett reá, de a keresztfeszítés az együttérző fájdalom törével döfte át lelkét.[143] Igen álmélkodott a kifürkészhetetlen látomáson, tudva azt, hogy a szeráfi lélekben a szenvedés és halhatatlanság nem fér össze. Végül is megértette belőle az Úr kinyilatkoztatását. Az isteni Gondviselés ezzel a látomással mutatta meg Krisztus barátjának, hogy vegye tudomásul, miszerint nem a testvértanúságával, hanem lelkének lángolásával kell a keresztfeszített Krisztushoz hasonlítani.

A látomás megszűnté szívében csodás tüzet, testén pedig nem kevésbé csodás jeleket hagyott. Kezén és lábán legott feltűntek a szegek liggatásai, amint azokat ke-

véssel előbb a keresztfeszített férfiúnak képén látta. Keze és lába átdöföttnek látszott; a szegek feje kezének belső és lábának külső részén, azok hegye pedig az ellenkező oldalon tűnt elő. A szegek feje mind a kezeken, mind a lábakon kerek és fekete, a hegye meg hosszú, visszafordított és mintha visszavert lett volna, magából a húsból kiáradt a testből kiállott. Jobb oldalán is, mintha lándzsával átdöfött lenne, piros behagedt sebhely vöröslött, amely gyakran volt nedves a Szent véréből és megfestette alsó és felső ruháját.

Miután Krisztus igaz szeretete hozzá hasonlóvá tette őt és Mihály főangyal elkövetkező ünnepére negyven napot föltétele szerint eltöltött volt, Ferenc leereszkedett a hegyről, magán hordozva Krisztus képét, mégpedig nem művészi kéz formázta kő vagy fatáblán, hanem az élő Isten ujjával testének tagjaiba írva. S minthogy a Király titkát eltitkolni jó dolog, a királyi titok tudatában a szent jelvényeket tőle telhetőleg elrejtette. Isten azonban a nagy dolgokat, amiket saját dicsőségére mivel, kinyilatkoztatja, az Úr maga, aki e jeleket titokzatosan reápecsételte, bizonyos csodákkal kinyilvánította, s így a sebhelyeknek titka és csodás ereje fényes ragyogásban vált ismeretessé.

Most hát nosza, Krisztus rettenthetetlen katonája, vedd a legyőzhetetlen Vezérnek fegyvereit, amelyekkel fölverte és földiszítve minden ellenségen győzedelmeskedel! Vedd a magasságos Király zászlaját, amelynek láttára az isteni hadsereg összes harcosai fölkelnek! Vedd Krisztus-főpap pecsétjét, amelynél fogva ígéidet és tetteidet mindenki méltán igazaknak és hiteleseknek ismeri ell Az Úr Jézus sebhelyei miatt, amelyeket testeden viselsz, senki bántásodra nem leszen, hanem inkább Krisztus minden szolgája a legnagyobb gyöngédséggel tartozik tisztelni. Valóban beteljesedett az első látomás, amelyet láttál! Az, hogy Krisztus katonáinak jövőző vezéréként égi fegyverekkel, a keresztnak ékes jelvényeivel kell fölkeszítetned. Megtérésed kezdetén a Keresztfeszítettnek látása a résztvevő fájdalom törével járta át lelkedet. A keresztről, mint Krisztus fölséges trónjáról és titokzatos

engesztelő helyéről jövő hang hallása, amelyet szentül erősítettél, íme mind kétségtelenül igaz. A te megtérésed további útján most már az a kereszt is, amelyet Szilveszter testvér a szádból csodásan előjönni látott, igazán hihető és erősíthető. S a kardok, amelyek kereszt módjára átjárták bensődet, amelyeket Szent Pacificus szemlélt és az is, hogy téged kereszt alakjában az égre emelkedni látott az angyali férfiú, Monaldus, mikor Boldog Antal a kereszt felíratáról prédikált, nem képzeleti látomás, hanem égi kinyilatkoztatás volt. Végül, amiben életed alkonyán volt részed, a szeráfhoz hasonló fölséges Keresztrefeszítettnek alázatos képe, ami belülről feltűzött és kívülről is megjelölt, mint más napkeletről feljövő angyal magadon az élő Isten jelével[151] az előzőknek hitelességet kölcsönöz úgy, hogy belőlük az igazság bizonyossága származik.

Íme, Krisztus keresztjének benned és körülötted az idők során feltűnő megjelenései által, mint hat lépcsőfokon keresztül jutottál el csodásan a hetedikhez, amelynél immáron véglegesen megnyugodhatsz! Mert a megtérésed kezdetén mutatkozott és felvett Krisztus keresztje, amelyet később életed tökéletességében kipróbáltan hordoztál, benned állandóan például szolgált másoknak és világossággal bizonyította, hogy elérted a tökéletességnek csúcsát, s hogy a keresztény bölcseségnek ezt a testedben hordozott bizonyosságát egyetlen igazán ájtatos lélek sem vetheti el, egyetlen igazán hívő sem cáfolhatja meg, egyetlen igazán alázatos sem becsülheti kevésre, mert valóban isteni módon volt kinyilatkoztatott és teljes elfogadásra méltó. (Tim. I.1, 15.)

A párizsi olimpia: a legrosszabb és legaljasabb ideológiák „diadala”

Antonelli Názáreti M. atya

Augusztus 11-én, vasárnap véget ért az olimpia Párizsban. Az biztos, hogy ez volt a legundorítóbb olimpia, mivel a szervezők alávetették magukat a világban uralkodó ideológiáknak és a világ hatalmasai által támogatott rezsimpropagandának: a gender, az irracionális, tudomány- és emberellenes ökológizmus, a sátánizmus és a kereszténység elleni gyűlöletkeltés.

Egyetlen cikkben nem tudok mindent lefedni, ami ezen az olimpián történt, ezért az olimpia nyitó- és záróünnepségére szorítkozom.

Az olimpiai játékok megnyitó ünnepségét övező vita középpontjában egy koreográfia állt, amelyben a francia DJ, Barbara Butch, aki arról ismert, hogy „kövér, leszbikus, queer¹, zsidó és büszke arra, hogy az”, vezette a jelenetet, glória alakú koronát viselt, körülötte drag queenek², Raya Martigny transznemű modell, és tucatnyi a nemhez nem illő táncos, miközben Philippe Katerine

énekes, szinte meztelenül, kékre festve, Dionüszosz alakjában robbant be.

A darab az utolsó vacsora istenkáromló paródiája volt, és világszerte felháborodást és tiltakozást váltott ki a katolikusok körében. A darab alkotója Thomas Jolly, aki szintén nyíltan „queer” ember.

Ez a kezdeményezés nem egy bizarr művészeti vezetőre vezethető vissza, hanem egy olyan üzenetet fejez ki, amelyet a legmagasabb francia hatóságok, kezdve az államfővel, rendeltek tőle. Emmanuel Macron elnök az, aki 2024. március 4-én büszkén nyilatkozott arról, hogy Franciaország volt az első ország a világon, amely az abortuszt az alkotmányos chartájába foglalta, egyetemes üzenetnek nevezve ezt a cselekedetet. Macron a maga arroganciájában a keresztényellenes tolerancia új üzenetét akarta a világ elé tárni. Dionüszosz a pogány orgiák, a féktelen érzékiség és az értelem elvakításának

¹A queer egy gyűjtőfogalom az olyan emberek szexuális irányultságának a jelölésére, akik nem heteroszexuálisok, vagyis férfiként nem (csak) a nők, nőkként pedig nem (csak) a férfiak vonzzák. A queer eredeti angol jelentése egyébként "furcsa", illetve "különös". A queer kifejezést régen negatív jelzőként használták az azonos nemű vonzódást vagy kapcsolatot jelölve a kései 19. században az angolszász nyelvterületeken. Mára a queer egy gyűjtőfogalom lett, ami általánosabban használható az LMBT, LMBTQ közösség leírására. A queer olyan embereket jelöl, akik számára a szexuális irányultság és a nemi identitás képlekeny. (vö. <https://jelentes.hu/idegen-szavak-szotara/queer>)

²A drag queen olyan férfi aki kirívó, eltúlzott módon nőnek öltöztött, illetve a ruházat mellett általában sminkkel és a viselkedésével is hangsúlyozza a nőiességét. Sok drag queen meleg vagy transznemű. A drag szó az angol dressed as a girl (= lánynak öltözött) kifejezés rövidítése, a queen jelentése pedig királynő, ami az eltúlzott nőiességre utal. A kifejezést magyarul néha puccskirálynőnek fordítják. (vö. <https://lexiq.hu/drag-queen>)

„hibrid” istene, és a szervezők kinyilvánított szándéka az volt, hogy a kereszténység magasztos misztériumát (az Eucharisziát) a dionüszoszi bacchanáliával, azaz dorbézolással helyettesítsék.

A kereszténység elleni gyűlöletnek mindig is szüksége volt szimbolikus ábrázolásokra, és a francia forradalom kezdettől fogva a pogány mitológiából táplálkozott. Nyilvánvaló a folytonosság az utolsó vacsora július 26-i istenkáromló paródiája és az ész istennőjének (1793. augusztus 10-én Párizsban) az egyiptomi istennő, Ízisz alakjában történő trónra emelése között. Ebben a tekintetben van valami szentségtörés a július 26-i párizsi előadáson ábrázolt Marie Antoinette királynő elleni indokolatlan és szégyenteljes gyalázkodásban is, aki kezében tartja lefejezett fejét, miközben a forradalmi himnusz énekl. Macron és munkatársai a francia forradalmat akarták igazolni abban, ami a legaljasabb: a francia királynő meggyilkolásában, aki XVI. Lajos királyhoz hasonlóan ártatlan áldozata volt a forradalmi gyűlöletnek, amely a francia uralkodókban a krisztusi társadalmi királyság elvét akarta megtámadni. A két uralkodó meggyilkolása a Francia Köztársaság alapító aktusa, és az abortusz alkotmányba foglalása az államgyilkosság szimbolikus folytatását jelenti³.

Ezek azok a perverz gyökerek, amelyekre a mai európai társadalom épül, amelyet hamisan az igazi emberi értékek hordozójának állítanak be, holott valójában nem más, mint a Jelenések könyvében leírt prostituált történelmi konkretizálása. (vö. Jel 17,1-18) Éppen azok, akik toleranciáról, egyenlőségről, testvériségről és szabadságról beszélnek, azok támogatják és kényszerítik ki kimondhatatlan véres erővel a legradikálisabb intoleranciát, egyenlőtlenséget, ellenségeskedést és rabszolgaságot: ezek a francia forradalom és követőinek valódi elvei. A francia király és királyné meggyilkolása után VI. Pius azt mondta: „Ó, Franciaország, jaj, Franciaország! Elődeink által »az egész kereszténység tükrének és a hit biztos támaszának« nevezve, te, aki a keresztény hit buzgóságában és az Apostoli Szék iránti odaadásban soha nem követtél más nemzeteket, hanem mindig megelőztél őket! Milyen messze vagy ma tőlünk, ilyen ellenséges szellemben az igaz Vallással szemben: te lettél a legkönyörtelenebb ellenség a Hit valaha létezett összes ellenfelei között!” Ahogy akkor, úgy ma is meg kell ismételni ezeket a szavakat.

<https://www.corrispondenzaromana.it/lo-show-di-parigi-un-atto-di-guerra-contro-la-civilta-cristiana/>

³ Eddig Roberto De Mattei professzor elgondolásáról számoltunk be:

Gerhard Ludwig Müller bíboros (A Hittani Kongregáció korábbi Prefektusa) kommentárja Jézus Utolsó Vacsorájának bemocskolásáról a Párizsi Olimpiai Játékokon⁴

Azok az emberi mivoltukból teljesen kifordult pózok, amelyekkel az LGBT ideológusok nemcsak Jézus utolsó vacsoráját, hanem saját emberi méltóságukat is kigúnyolták az olimpia nyitóünnepségén, nyilvánvalóan a jakobinusok Franciaország kereszténytelenítésére irányuló kampányát folytatását jelentik. Akkoriban, ennek az egyházellenes örületnek a csúcspontján, 1793. november 10-én a francia forradalmárok egy, az Ész istennőjének kikiáltott mez-

telen nővel vonultak be a párizsi Notre-Dame székesegyházba, és az oltáron mutatták be szexuális perverzióit.

A vallás elleni istenkáromló obszcenítások elválaszthatatlanul kapcsolódnak a Krisztus-hívók elleni fizikai és lelki erőszakhoz, a Nagy Terrorhoz, amelynek ártatlan emberek százai és milliói estek áldozatul a totalitárius ateista rendszerekben – a guillotine-nal mesterien bánó jakobinusoktól kezdve a fasisztákon és kommunistákon át egészen a jelenkorig, amikor a keresztények a világ legüldözöttebb vallási közössége lettek.

⁴ <https://zarandok.ma/muller-biboros-nyugaton-a-woke-ideologiat-keresztul-kasul-atitaj-a-jezus-krisztus-elleni-gyulolet/eredeti-nemet-nyelvu-szoveg-it-olvashato-https://kath.net/news/85202>

Nyugaton a woke ideológia⁵ kifejezetten ateista gyökerekkel rendelkezik, keresztül-kasul átítatja a Jézus Krisztus elleni gyűlölet, és a katolikus egyház elleni leggonoszabb uszítás jellemzi. Megnyilvánul a keresztények elleni diszkriminációban, az erőszakos szavakban és tettekben, beleértve az olyan, emberiség elleni bűntetteket is, mint például amikor bírósági végzéssel elveszik a szülőktől a saját gyermekeiket, ha nem engedik meg gyermekeik nemi szervének megcsonkítását a „saját nemünk feletti önrendelkezés” eufemizmusának ürügyével.

Franciaországban az állami hatóságok a laicizmus ideológiáját használják fel arra, hogy igazolják az ilyen keresztényellenes és nem emberi jelenetek engedélyezését. Ez semmiképpen sem az állam vallási semlegességére utal, hanem csupán a vallás- és lelkiismereti szabadsághoz való emberi jog brutális megsértését takargatja.

Az emberek a „woke” ideológiát követő emberek befogadásáért rajonganak egy olyan országban, ahol a katolikusokat 200 éve szisztematikusan kiszorítják a közéletből és rosszindulatúan diszkriminálják.

Nem veszik észre, hogy hagyták sárba tiporni Franciaország becsületét – egy olyan ország és kultúra becsületét, amely mindent a kereszténységnek köszönhet –, és hogy ebben ők maguk is közreműködtek egyfajta mentális zavarukban. A val-

⁵ Woke ideológia: Újraébredés, új, Amerikából indult szellemi áramlat. A woke ideológia (wokeness) követői és baloldali ideológusai radikálisan újraértelmezik az amerikai történelmet, és az afroamerikai polgárjogi mozgalom leple alatt és a társadalmi igazságtalanságok elleni harc jegyében vallásos hevülettel, a tömegben rejlő nyers erő kultuszával afroamerikai fajvédelmi akciókat hajtanak végre. (<http://www.szomagyarito.hu/szocikk.php?id=22312>)

Ennek az ideológiának a követői hamisan védik álláspontjukat, látszólag pozitív szavakkal, de arra használják őket, hogy erőszakkal kényszerítsék ki ideológiájukat, és így a belsőleg rossz törvényeket és viselkedést is. Így jellemzik hamisan a mozgalmukat: „A »woke ideológia« kifejezés az angol nyelvből származik, és az eredeti jelentése szerint egy olyan társadalmi tudati állapotra utal, amikor valaki felismeri és érzékeli a társadalmi igazságtalanságokat és diszkriminációt, különösen a rasszizmus, a szexizmus és más társadalmi problémák terén. A magyar nyelvben a »woke ideológia« kifejezés hasonló jelentéssel bír, és azt jelenti, hogy valaki elkötelezett a társadalmi igazságosságért és aktívan küzd az egyenlőségért. A woke ideológia hívei gyakran foglalkoznak a strukturális rasszizmussal, nemi egyenlőtlenségekkel, LGBTQ+ jogokkal és más fontos társadalmi témákkal” (<https://nonprofitmedia.hu/woke%20ideol%C3%B3gia>).

A bíboros ezt a szót nem abban a hamis értelemben használja, amelyet az ideológia támogatói adnak, hanem a következőkben: a másságnak túl nagy jelentőséget tulajdonít, baloldali ember vagy csoport. A 2010-es évek vége óta a woke kifejezés egy másodlagos, negatív jelentéstartalommal bír: a konzervatív jobboldali emberek használják azokra, akik túlságosan nagy jelentőséget tulajdonítanak a másságnak, a nők szerepének, illetve az LMBTQ+ közösség jogainak. Lényegében tehát a woke jelzővel a jobboldal fogalmaz meg kritikát a liberális baloldal ellen. Orbán Viktor úgy gondolja, hogy az újbaloldali woke-eszmék képviselői már az óvodákban félre akarják nevelni gyermekeinket. A kormányfő szerint azonban „mi be vagyunk oltva a woke-vírus ellen.” Sokak szerint a woke ideológia veszélyes és azt állítja, hogy az ideológia korlátozza a szólásszabadságot. (<https://jelentese.hu/idegen-szavak-szotara/woke>). A woke ideológia Nyugaton azért fejlődik, hogy elpusztítsa a Nyugatot, de semmi köze nincs civilizációnk történetéhez és identitásához, amelynek radikális ellentéte. Ha többen szeretné megtudni erről a témáról, olvassa el: <https://index.hu/belfold/2024/05/19/orban-viktor-kormany-woke-usa-magyarorszag-kultura-politika-ideologia-rod-dreher/?token=e078a0e99677acbb2db3df592ad9c00c4>

lás és a lelkiismeret semmibe vétele szükségszerűen pszichológiai terrorhoz és erőszakhoz vezet. A francia és az olimpiai hatóságoknak ezt figyelembe kellene venniük Francisco Goya 1797-es, „Az ész álma szörnyeket szül” című festményének megtekintésével. A mitológiában Szaturnusz vagy Kronosz a földisten Uránusz és Gaia leszármazottja, az új klíma-vallás ikonja, és leegyszerűsítve azt jelenti, hogy minden elavult és lebomlott. Idővel még a neopogány ideológiák is.

Már Pál apostol is leírta, hogy milyen öngyilkos következményekkel jár az Isten előtt nyitott értelem figyelmen kívül hagyása, amikor Isten örök hatalmát és saját istenségét tagadják. „Ezért Isten átadta őket szívük vágya szerint a tisztátalanságnak, hogy maguk becstelenítsék meg testüket” (Róm 1,24).

Az Utolsó vacsora kigúnyolása a szellemi gyökereiktől teljesen elszakadt és pszichésen súlyosan zavarodott szereplők, felbujtók és anyagi támogatóik részéről olyan szellemi terrorcselekmény volt, amely visszaüt elkövetőire. „A forradalom olyan, mint Szaturnusz, felfalja saját gyermekeit, és végül megszüli a despotizmust annak minden gonoszságával együtt” – ezek voltak felakasztásakor Pierre Verniaud-nak, a girondisták vezetőjének utolsó szavai. A jakobinusok pedig, akik a keresztényellenes kulturális forradalmat a véletekig vitték, hamarosan követték őket.

Mi kevésbé ezeket a történelemfilozófiai megfontolásokat követjük, sokkal inkább Isten vezérlő szavát, amely felülmúl minden emberi bölcsességet, és még a tévelygőknek is reménységet nyújt arra, hogy megmeneküljenek perverziójuk és ostobaságuk börtönéből: „Amint igaz, hogy élek – mondja az Úr, az Isten –, nem lelem kedvemet az istentelen halálában. Inkább annak örülök, ha az istentelen letér útjáról és él.” (Ez. 33,11).

Záróünnepség

Ezt az ünnepséget is Thomas Jolly tervezte és rendezte, amelyben a hátborzongató, komor, ezoterikus jelleg uralkodott. Ha tehát valakinek még mindig kétségei voltak a szervezők szándékaival kapcsolatban, azok ezzel eloszlottak. Sokan bírálták ezt az ünnepséget is, Marcello Foa újságíró, az olasz rádió és televízió volt igazgatója például így fogalmazott: „Úgy érzem magam, mintha Orwell legrosszabb rémálmát látnám. Egy arctalan emberek által megelevenített jövőbeli színházat rendeztek, a stadiont sötétségbe borították, nyomasztó, lehangoló dalokkal. Hallani lehet a hangszóró fémes hangját, mint az 1984⁶-ben.

⁶ Ez a címe annak a könyvnek, amelyet Orwell 1949-ben adott ki. Ez egy disztópikus politikai regény arról, hogy mi történt volna 1984-ben. Az

Az égből leereszkedő lovas pedig az ember és az aranyállat különös keveréke. Aztán ismét „kísértetek” jelennek meg maszkos arccal a köd közepén. Ez Dante pokla. Ez nem lehet az olimpiai játékok záróünnepsége! Zavarba ejtő és mégis szomorúan emblematiszik az üzenet, amelyet küldeni akarnak nekünk. Fél-

jetek, a jövő disztópikus”. Foa megjegyzéséhez egy másik személy a következő szavakat fűzte hozzá: ez egy „szabadkőműves ábrázolás, »az arany angyal« nem más, mint Lucifer, aki jelzi az alaktalan és arctalan tömegnek, hogyan és mit kell építeni, a háttérben az egész világot. Ezt még egy avatatlan is megérti”.

utóbbi években sokat idézték, mert az általa leírt totalitarizmus, a tömeges megfigyelés, a szabadságjogok elnyomása, valamint az emberek és a társadalomban való viselkedés szabályozása következményei valóban nagyrészt megvalósultak. Ajánlom az olvasását! „Az író által bevezetett fogalmak, mint például a Nagy Testvér, a Gondolatrendőrség, a 101-es szoba, vagy az olyan mondatok, mint: »a szabadság az, ha szabadon kimondható, hogy kettő meg kettő az négy« a mai napig erősen hatnak. Egy olyan világ jelenik meg ebben a műben, ahol a rendszer legfőbb célja az emberek fölötti totális hatalom megszerzése legfelsőbb lényegük megtörésével, elméjük ízekre szedésével és teljes átalakításával. Ehhez minden létező eszközt bevetnek, a beszélt nyelv - és ezáltal a gondolatok - egyre erőteljesebb redukálásától kezdve az állandó megfigyelésen át (a Nagy Testvér mindent lát), az agymosáson, tudatmanipuláción, a legrafináltabb testi- és lelki kínzásokon keresztül a történelemhamisításig, míg végül: »Soha többé nem leszel képes normális emberi érzésekre. Minden meghal benned... Üres leszel. Kiprészünk belőled mindent, aztán megtöltünk önmagunkkal.« (https://www.libri.hu/konyv/george_orwell.1984--7.html)

Következtetések

Mindenekelőtt, ha még nem tettük meg, jóvátételt kell nyújtanunk az Oltáriszentség elleni sérelmekért. Ezután arra kell törekednünk, hogy ezt a rosszat egy nagyobb jóra használjuk fel: a lelkiismeretek felébrésztésére és a megtérésre. A mai antikrisztusi világzsarnokság a globális hitehagyás és az emberi bűn leggonoszabb következménye: a kereszténység, különösen a katolikusok nagy része, hallgatólagosan vagy akár nyilvánosan elhagyta hitét, a romlott világot és a világi divatot választotta az Atya, Fiú és Szentlélek Isten helyett. Aki azonban a világot választja, az ördögöt választja, olyan urakat választ,

Az imádság éve

A Szentatya, Ferenc pápa
Meghirdette: a 2024-es év,
Az egész egyházban
Legyen az IMÁDSÁG ÉVE,
Előkészületként
A 2025-ben tartandó
SZENTÉVRE!
Az imádság annyira fontos
A hívő embernek,
mint a légzés a tüdőnknek.
Ha élő hittel imádkozunk:
ISTENNEL VAN KAPCSOLATUNK!
Kilépünk a mulandóból,
Valamit megtapasztalunk
Az örökkévalóból...

Az imádság ott kezdődik,
Amikor az ember megsejti
Isten végtelen nagyságát,
És meghajolva előtte,
Kifejezi hódolatát.
Imádni akarja a Teremtőjét,
Felismeri benne a Jótevőjét.
Így lesz számára öröm
A mindennapi imádság,
Mit nem pótolhat semmi más.
Életünkkel dicsőítsük
Az Atyát, a Fiút és a Szentlelket,
Együtt leszünk örök szeretetben
A SZENTHÁROMSÁG EGY ISTENNEL!

Pintér Zoltán

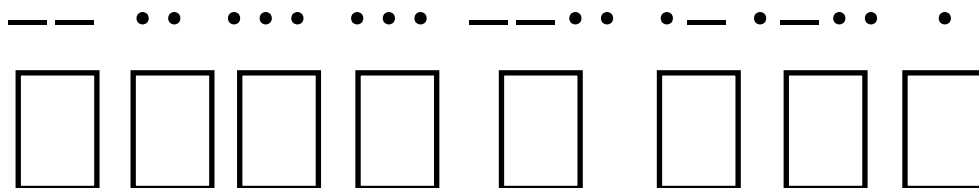

Elmentek tehát, és megkértek egy bizonyos jó papot, hogy szolgáltatson szentmisét számukra. Amikor a szentmise véget ért, még sokáig imádkoztak, majd Szent Ferenc megkérte a jó papot, hogy nyissa ki nekik háromszor a misekönyvet.

NYÁRI FELADAT AZ OKOSOKNAK

Bernard osztálytársa Morse-kóddal rejtse el annak a könyvnek a nevét, amelyből a jó pap felolvasta a verseket, amelyek szerint Bernardnak mostantól élnie kellett. Ki tudjátok találni ennek a könyvnek a nevét?

PUSKA

A • ■■■
B ■■■ • • •
C ■■■ • ■■■ •
D ■■■ • •
E •
F • • ■■■ •
G ■■■ ■■■ •
H • • • •
I • •
J • ■■■ ■■■ ■■■
K ■■■ • ■■■
L • ■■■ • •
M ■■■ ■■■
N ■■■ •
O ■■■ ■■■ ■■■
P • ■■■ ■■■ •
Q ■■■ ■■■ • ■■■
R • ■■■ •
S • • •
T ■■■

U • • ■■■
V • • • ■■■
W • ■■■ ■■■
X ■■■ • • ■■■
Y ■■■ • ■■■ ■■■
Z ■■■ ■■■ • •

1 • ■■■ ■■■ ■■■ ■■■
2 • • ■■■ ■■■ ■■■
3 • • • ■■■ ■■■
4 • • • • ■■■
5 • • • • •
6 ■■■ • • • •
7 ■■■ ■■■ • • •
8 ■■■ ■■■ ■■■ • •
9 ■■■ ■■■ ■■■ ■■■ •
0 ■■■ ■■■ ■■■ ■■■ ■■■

IMANAP

a Fatimai Szűzanya
tiszteletére

2024. október 5-én

Csicsói katolikus templomban

15.00 bevonulás a Fatimai
Szűzanya szoborral
15.10 szentbeszéd a Fatima
üzenetéről
15.40 szentségimádás
16.00 rózsafüzér és szentségi
áldás
17.00 szentmise

* szentgyónási lehetőség

Búcsi katolikus templomban

8.00 szentmise
9.00 szentségkitétel
9.15 rózsafüzér
10.00 szentségi áldás

Légy te is Szűz Mária lovagja!

Miért kell mindent Máriáért és csak Máriáért tenni? A mindennapi életünkben miért kell hivatkoznunk Máriára? Mert valójában a mi nagy problémánk az, hogy hogyan tudjuk összeegyeztetni földi életünk szükségleteit a keresztény élet követelményeivel. Könnyű azt mondani, hogy én igazán Isten szolgálatára akarok állni, de amikor anyagi gondjaim vannak, akkor nehéz megérteni, hogy ez is Isten akarata. Amikor a családi és házasságomban is nehézségekbe ütközöm, akkor nehéz felfogni, hogy miért kell még akkor is arra törekednem, hogy mások, munkatársak vagy barátok között az evangéliumot hirdessem. Amikor a munka fojtogat, nehéz megérteni, hogyan lehet még energiám arra, hogy segítsék a plébánián vagy más területeken. Egyszerűen, nehéz a két dolgot összeegyeztetni: Istent szolgálni és a világban élni. Szűz Máriának nem volt nehéz, mert számára a két dolog egybeesett: a világban való élete valójában Isten szolgálatát jelentette, hiszen ő Isten anyja. Hozzánk hasonlóan ő is táplálta a fiát, de az ő fia Isten volt. Mint mi, ő is aggódott az egészsége miatt, de a gyermeke Isten volt, és így természetes volt számára, hogy olyan anya legyen, aki anyaságában teljesen Isten felé fordult. Nekünk, akiknek meg kell osztanunk a szívünket Isten és a családjunk, Isten és a munkánk, Isten és a gazdasági szükségleteink között, nem olyan könnyű. És éppen ezért folyamodunk hozzá, Szűz Máriához, hogy segítse nekünk életünket az övéhez hasonlóvá alakítani... Természetesen ezt erőfeszítéssel kell tennünk: elménk és lelkünk erőfeszítésével meg kell értenünk, hogy amikor dolgozunk, amikor főzünk, amikor takarítunk, nem magunkért és a családjunkért tesszük, hanem elsősorban mindezt Szűz Máriáért, majd másodsorban a családjunkért. Akkor is, amikor pénzt keresünk, nehéz arra gondolni, ha bármilyen becsületes módon is használjuk fel, hogy mindenekelőtt a Szeplőtelen Szűzanya ügyét kell szolgálnunk.